

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **H. S.**, zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem, se sídlem Hládkov 701/4, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2022, č. j. OAM-223/LE-LE05-D05-2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2022, č. j. 2 Az 28/2022-38,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2022, č. j. OAM-223/LE-LE05-D05-2022, a vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2022, č. j. 2 Az 28/2022-38.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku městského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti tamtéž uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tím žalovaný rozhodl, že žádost o žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona. Dále rozhodl, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, je Kyprská republika.

[2] Součástí kasační stížnosti je návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel tento návrh odůvodňuje tím, že nepřiznáním odkladného účinku by mu nebylo umožněno setrvat na území České republiky a zde vyčkat na výsledek soudního řízení a využít všech svých procesních práv, což je rovněž i důležitým veřejným zájmem souvisejícím s právem na spravedlivý proces. Stěžovateli by v rozporu s právem na spravedlivý proces nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti bylo znemožněno procesní postup konzultovat se svým právním zástupcem tím, že možnost udělovat konkrétní pokyny právnímu zástupci by byla značně ztížena. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by dále hrozilo převezení stěžovatele do Kyprské republiky, kde podle stěžovatele existují systematické nedostatky týkající se cizinců a řízení ve věcech

mezinárodní ochrany, na které stěžovatel upozornil již v doplnění žaloby ze dne 24. 10. 2022. Stěžovatel v této souvislosti odkázal na zprávu organizace AIDA (The Asylum Information Database) z dubna 2021. Upozornil, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by nebylo nikterak zasahováno do práv třetích osob, ani by nedošlo k rozporu s důležitým veřejným zájmem. Závěrem stěžovatel poukázal na závěry uvedené v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 131/2016–24.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že argumentace stěžovatele je pouze obecná, neobsahuje žádná konkrétní tvrzení vztahující se ke skutečnostem, které stěžovatel tvrdil v průběhu správního řízení ani k jeho osobě. Žalovaný poukázal na způsob, jakým stěžovatel přicestoval do České republiky, a zmínil důvody, které ho k tomu vedly. Námitky uvedené v odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku podle žalovaného míří nad rámec příběhu stěžovatele a jedná se o snahu jeho zástupce dodat příběhu stěžovatele závažnost. Stěžovatel nejen, že žádné systémové nedostatky nenamítal, ale žalovaný ani žádné takové v průběhu řízení nezjistil. Žalovaný je proto považuje za irelevantní a účelové. K závěrům o absenci systémových nedostatků v rámci azylového řízení na Kypru dospěl jak žalovaný, tak i krajský soud. Zprávy, které žalovaný použil, jsou dostatečně aktuální, i aktuálnější než ty předkládané stěžovatelem.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] V posuzovaném případě byly splněny obě uvedené podmínky, a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh stěžovatele důvodným. Z tvrzení stěžovatele je zřejmé, že v případě nepřiznání odkladného účinku by nebyl nadále oprávněn pobývat na území České republiky. Také by byl vystaven riziku nedobrovolného přemístění na Kypr. Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku jakkoli dotklo práv třetích osob. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí žalovaného by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupen. Nelze zcela odhlédnout ani od stěžovatelových obav týkajících se systémových nedostatků řízení ve

pokračování

věcech mezinárodní ochrany na Kypru, které podle stěžovatele vyplývají ze zpráv organizace AIDA. Tvrzení stěžovatele považuje Nejvyšší správní soud za dostatečně konkrétní.

[6] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. V tomto případě je navíc Nejvyšší správní soud povinen rozhodnout ve lhůtě 60 dnů od podání kasační stížnosti, tudíž odklad vykonatelnosti nebude trvat dlouhou dobu. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[7] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu